

05

A

1927

I. N. 7.
DISPUTATIO JURIDICA 20.ma
POSITIONES
QVASDAM FORENSES

Exhibens

Quam

Consentiente Magnifico J Ctotum Ordine
PRÆSIDE

VIRO, NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, EXCELLEN-
TISSIMO atq; CONSULTISSIMO

DOMINO

GODOFREDO STRAUSSIO,

Philos. & J. U. D. Antecessore Witteb. Cele-

berrimo, Serenis. Elector. Saxon. & Princip. Servest.

Consiliario Splendidissimo, Curia Elector. Sca-

binatus & inclytæ Facultatis Juridicæ As-

sesore gravissimo &c.

Dn. Præceptore ac Promotore suo æter-
num de venerando, suspiciendo

In Auditorio J Ctorum

Ad d. 19. Martii M. DC. LXXXIV.

Publicè defendet

Gottfried Kirnmesser / Freib. Misn. NP.C.

& Elector. Alumn.

Literis Vidua BRININGIANÆ, Excudebat ANDREAS Ball.

50

7291 A 50

JESU JUV A!

Posit: I.

Si apostoli in schedula Appellationis non fuerint instanter, instantius, & instantissime petiti, nec deinceps judex de iis extradendis separatim fuerit imploratus, appellatio evadit deserta. *z*

z Debent enim apostoli juxta dispositionem juris civilis peti instanter & sæpius L. un: §. 2. ff. de libell. dimissor. L. 18. C. de Appellat: Quod & jure canonico perinde ita exigitur in cap: quamvis 2. de Appellat: in Clement: ubi insimul ratio adjicitur, quod appellationi suæ appellans renunciasset intelligatur, nisi intra præstitutum terminum congruo loco & tempore instanter & sæpius, saltem uno contextu à judice apostolos sibi dari petat. Carpz. in Proc. tit. 18. art: 3. n. 60. Lauterbach. in Compend. Jur. Civ: tit: de Appellat: Lit: K. Amadæus Eckolt: tit: de libell. dimiss. §. 1. Colleg. Argentor. ad d. t. th. 9. Nec movet nos in contrarium nova Resol: gravam. de anno 1661. Tit: Justitien Sachen §. 29. Ubi Judex à quo appellatum fuit intra mensis spatium appellanti certum diem ad accipiendos apostolos præstituere jubetur, & si id omittat certæ pœnæ obstringitur. Exinde enim diligentia & sollicitudini appellantis nihil quicquam derogatur, neq; ipse exinde à desertionis pœna excusatur.

A

Posit:

Posit: II.

In pagis & castris nemini vendere vinum incolis vel villis adjacentibus (a) & ne quidem Nobilibus (b) vel Pastoribus (c) licet. (d)

(a) Vid. Carpz. part. 2. Const: 6. Def. 4. n. 1. Mercimonia enim civitatibus propria citra privilegium vel praescriptionem incolis pagorum non sunt indulgenda. Videatur Ordinatio provinc. D. Augusti de anno. 1555. Tit: Brauen/Schencken und andere bürgerliche Handthierung auffn Lande &c. Resol. gravam: de anno 1612. tit: Justitiē Sachē §. 26. & de anno 1661. tit: Justitiē Sachē §. Welcher Gestalt zum hundert und achtzehendē &c. ibi, Und weil eingelangte Klagen nach das umbefugte Melken Brauē / Bier und Wein-Schenckē hin und wieder auff dē Lande / aller Straffgebohte ungeachtet // fortgesetzt werde will / So tragen wir und unserer Brüder Ld. Ld. Ld. Darob ein ungnädiges Mißfallen &c. Quae Sanctio quoad civitatem Cygneam in specie repetitur & declaratur in Resolut: Gravam: cit. I. §. 101. his verbis: Als sich mehr erwehnter Rath zu Zwickau in Unterthänigkeit beschwehret / daß zuwieder der promulgirten Landes Ordnung / und ihren erhaltenen Privilegien sich etliche auff dem Lande im Amte Zwickau und dessen Bezirk der Stadt zum grossen Nachtheile unterstehen / sonderlich auff Kirchmessē und Kindtauffen ungeschueet in ziemlicher Menge Wein zuschencken / und ihnen hierdurch allen Zugang zu Erhaltung des gemeinen Stadt Wesens zu entziehen / &c.

(b) Nobiles enim jam olim perniciosum urbibus mercimonium exercere prohibentur, L. Nobiliores 3. C. de Commerc: & mercat: conf. Carpz. p. 2. Const: 6. def. 4. n. 3. seqq. Id quod in nostro foro minus habet dubii propter sanctionem D. Elect: Mauritiū repetitam & renovatam à D. Augusto Electore in cit: Ordinatio: Provinciali de anno 1555. Tit: Brauen Schen-

Schenken &c. hifce verbis: Als thun wir dieselbe hiermit
verneuern/und befehlen demnach ernstlich/das sich ein ieder
Prælat, Graff/Herr oder von Adel/auch die Bauren und
andere auf den Dörffern solcher Bürgerl. Nahrung gänz-
lich enthalten und zu Verderbung unserer Städte nicht
Ursach geben sollen. Firmat hanc assertionem Resolut: gra-
vam: cit: l. §. 102 ubi hæc leguntur: Eben auff diese Maasse
beklaget sich auch die Stadt Golditz/das etliche von Adel
in ihren Rittersitzen Wein einlegen und verzapffen. Wann
dann Ihnen eine solche Handthierung Keines Weges/
wie oben mit mehrern erwehnet/zukömmet. &c.

(γ) De pastoribus iterum planus est textus in articul.
general. D. Augusti de anno 1580. Ar: 16. vers: Es sollen
auch die Pfarrer sich aller unehrlichen Handthierung/wie
auch des Weins und Bierschenkens &c. Gänzlich enthalte-
ten. & vers: Allein/das sie nicht schencken/Zeichen aus-
stecken oder Gäste zur Beche im Hause setzen &c. Cui saluta-
ri tamen dispositioni passim obviam eunt Pastores pagani
haud pauci.

(δ) Vix ergo poterit subsistere Carpzovii sententia part:
2. Deciss. 104. qui privilegium civitatis de non vendendo ce-
revisiam extraneam intra milliare non nocere ei, qui caupo-
nam instituere vinariam ac vinum ibidem vendere velit, statu-
it. Nam & hac ratione quæstus civicus agitaretur, à quo ruri
habitantibus juxta sanctiones Electorales supra memoratas
merito est abstinendum.

Posit: III.
Si Pater liberis bona immobilia reliquerit &
major ex iis ad divisionem provocet (α) cessant re-
quisita quidem alienationis rerū pupillariū (β) vel
minorum (γ) debet tamē de provocatione illa se-

A 2

paratim

paratim & extra contractum super alienatione
initum præcise constare (d) & tutoris vel curatoris
autoritas intervenisse. (e)

(a) Id quod jura majori facere permittunt, aded ut tum
decretum magistratus haud desideretur. L. inter omnes 17. C.
de Præd. & al. reb. min. sin. decr; non alien. & arg. L. 7. pr: de
Reb. eor. qui sub tut: vel cur. Perez. add. t. C. num. 4.

(β) Bona scil. pupillaria & minorum jure alienari à tuto-
ribus vel curatoribus haud possunt; nisi certis requisitis inter-
venientibus. Desideratur verò (1) ut justa ac necessaria alie-
nationis causa subsit L. 6. L. 12. C. de Præd. & al. reb. min. qua-
lis est æs alienumurgens L. 5. §. 6. in fin: ff. de reb. eorum qui
sub tut vel cur. Ut verò de ea cō certius constet, debet (2)
accedere causæ cognitio L. 6. L. 11. C. de Præd. & al. reb. min.
quâ fini Prætor convocare consanguineos itemq; inspicere
inventarium solet. L. 5. §. 9. 10. 11. 12. 13. ff. de reb. eorum qui
sub tut. vel cur. Et (3) deniq; decretum judicis competentis si-
ve domiciliisive rei sitæ sit, exigitur d. L. 6. & 12. C. L. 5. §. 12.
de Reb. eorum qui sub tut. vel cur. Conf. Struv: ad dict. tit:
thes. 84. Lautterbach. in Comp. jur. civ. ibid. Lit. R. Eckolt.
ad eund. tit. §. 2.

(γ) Per clarum textum in dict. L. 17. C. verb. nam ad di-
visionis causam provocante tantummodo majore socio, ejus
alienationem & sine decreto fieri, jam pridem obtinuit. Ha-
betur enim tum divisio & alienatio prædiorum pupillarium
vel minorum pro necessaria indeq; hæc decreto non indiget.
Videatur Colleg. Argent. ad dict. tit: de reb. eorum qui sub
tut: & c. thes. 7. n. III.

(δ) Nec ergo sufficit, si in instrumentento super divisio-
ne suscepta rerum pupillarium memoretur, quod major ad
divisionem provocaverit & hinc eandem fieri oportuerit; sed
præcise de provocatione illa antecedanea & separatim facta
consta-

constare & hæc disertè doceri & demonstrari debet. Id quod
haud obscurè elicitur ex d. L. 17. C. ubi provocatio ad divisionem
supponitur & ab ipsa alienatione & contractu deinceps in se-
cuto disertè distinguitur. Quorsum respicere videtur Fran-
ciscus de Caldas ad Typum instrumenti Empt: Vendit: cap:
13. n. 12. quando tradit: *dividere hereditatem minorem non posse
citra decretum, nisi à socio antea scil. ad divisionem provocetur.*
Atq; hinc iudiciis pronuntiari solet: *Würde Kläger / daß die
Provocation zur Division absonderlich und außer dem Con-
tracte geschehen / beybringen / Inmaßen Ihme binnen
Sächsl. Frist zu thun obliegt / So erginge in der Sache
ferner was recht ist.*

(e) Non solum, ut mutuae adjudicationes dominiisq;
translationes quæ per divisionem fiunt, subsistant; sed etiam
ut innotescat quanta portio cuilibet contingat, & ne quis plus
ultra competentem sibi portionem auferat conf. Carpz. part.
2. Decis. 121. n. 6. 7.

Posit: IV.

**Petens restitutionem in integrum contra
factum procuratoris (a) hunc ante omnia excute-
re tenetur, (b) nec prius & antequam id fecerit su-
per illa Sententia fertur. (c)**

(a) Desidiosum scil. & quod domino admodum præju-
dicat, utpote si post latam sententiam adversam non appella-
verit vel leutationem interposuerit procurator; quod ta-
men facere poterat L. 2. an per al. caus. app. redd. deb. imo de-
bebat L. invitus 17. C. de Procur. & hinc nec dominus decen-
dio quippe præterlapso ulterius audiatur L. 1. Sult: Qvand. ap-
pell. vel etiam si terminum probatorium præterlabi passus fu-
erit

erit & inde dominus probatione excludatur. &c.
[β] ^{divis} Competit enim domino contra procuratorem re-
gressus; Siquidem hic isti ob culpam omnem actione manda-
ti tenetur, L. 11. L. 13. L. 21. C. mand. Jam principium indubi-
tatum est, quod quamdiu locum habet ordinaria actio qualis
ex contractu mandati est, tam diu remedium extra ordinari-
um utpote ipsa restitutio in integrum, vid. Hahn: tit: de Re-
stit: in integrum num. 5. in fin. locum sibi vindicare non possit.
L. 16. pr: de Minor. L. 9. pr: de edend. ubi ad ipsam manda-
ti actionem id applicat Ictus.

(γ) Sed potius interloqui iudex solet forte hunc in mo-
dum: **Das die gesuchte Restitutio in integrum noch zur Zeit
nicht statt hat. Es bleibet aber beklagten seinen mandatarium
Licent. N. gebührend zubelangen / unbenommen / und
ergehet darauff und wenn Er Jhn ausgeklaget dis fals oder
sonst in der Sache ferner was Recht ist / B. R. W. De ca-
tero quod excusso mandatario competat domino adversus
factum mandatarii in integrum restitutio dubitari hodie am-
plius non debet. Quamvis enim juri civi doctrina hæcce mi-
nus convenire videatur; siquidem in L. 10. C. de Procurat.
absque discrimine utrum procurator solvendo sit vel non, do-
lum & culpam procuratoris domino nocere diserte adstrui-
tur, & in L. 13. §. fin. C. de Judic. restitutionis beneficium in
hoc casu minoribus per speciale privilegium indulgetur, ex
quo satis apparet, quod juris constitutio in contrarium sit, vid.
Amadeus Eckolt. tit: de Procur. §. 12. Bachov. ad Tr. Vol. 1.
Disput. 9. §. 12. & in πρῶτ. tit: de Procur. c. 5. n. 1. Ludvvel ad
Wesemb. eod. tit. n. 8. vers. per injuriam; tamen quod domi-
no læso ob factum procuratoris tali casu ex clausula generali
in integrum restitutio concedatur, in Praxi expeditum est,
vid. Eckolt. c. 1. Carpz. p. 1. Const: 1. Def. 23. & lib. 3. Resp. 4.
n. 5. & 6. Christinaus Belgic. Decis. Vol. 2. Decis. 109. num.
10. seqq. Gail. lib. 1. Obs. 45. Mavius p. 5. Dec. 207. Berlich.
part. 1. Concl. 49. n. 21.**

Po-

Posit: V.

In possessorio summarissimo nulla nec Leu-
teratio nec appellatio admittitur (a) quamvis vel
maximè de possessione jurisdictionis litigetur
(b) nisi sententia lata gravamen irreparabile infe-
rat. (c)

(a) Etsi enim in foro Saxon: indifferenter appellatio &
Leuterratio à quibusvis sententiis sive interlocutoriæ sive de-
finitivæ sint permittuntur, vid. Carpz. p. 1. C. 19. Def. 23. num.
4. seqq. tamen si de possessione & ejus momento causa dica-
tur, contra sententiam interposita, hæc nihilominus suum
fortitur effectum L. un. C. si de moment. possess. fuer. appell.
jung. die Cammer Ger. Ord. de anno 1500. p. 2. tit. 21. §. Ob-
auch &c. Ratio est, quod possessorium momentaneum requirat
celeritatem & brevitatem, quam admodum impediret appella-
& ei similis Leuterratio vid. Hahn, ad Wesemb. tit. de Appell.
n. 8. Quam sanctionem juris civilis iudices Saniore etiam
num hodiè sequuntur, ex usu fori appellationem vel Leutera-
tionem tali casu non admittentes nequidem quoad devoluti-
onis effectum vid. iterum Carpz. lib. 1. Resp. 13. n. 24. Nec
obstant Cap. Cum ad sedem 15. X. de Restit. Spol. Cap. Acce-
dens 2. X. Ut litem non contest. & Clem. un. de Sequestr. pos-
sess. & fruct. uti discursus monstrabit.

(b) Statuit quidem Carpz. lib. 1. Resp. 14. n. 11. quod, si
super possessione jurisdictionis litigetur in summarissimo
etiam remedia suspensiva & devolutiva admittantur: interim
quoniam nullam solidam exceptionis rationem addidit, in
regula hætenus rectè permanemus: neq; enim ulla hic inter-
possessionem momentaneam jurisdictionis & aliarum causa-
rum reprehenditur diversitas.

Vid.

(B) Vid. Bernhardus Gravaus Concl. Practicabl: p. 1. Concl. 7. Confid. 2. n. 8. Damnum autem irreparabile in possessorio summarissimo subesse dicitur tum, quando actor in libello seu imploratione simul petit restitutionem damni interesse & expensarum. Tunc etenim parti per Sententiam in summarissimo latam gravata, tum secundum petita pronunciavit iudex, appellationis vel leutationis beneficium denegandum haud est, quoniam eadem instituto postea possessorio ordinario vel petitorio, licet in eo obtineat, damna tamen interesse & expensas recuperare nequit. Rauchbar. p. 2. qu. 6. n. 58. Carpz. lib. 1. Resp: 18. n. 5. seqq. Et ita consulti cui-dam in Facultate nostra non ita pridem respondimus.

Posit: VI.

Officialis vel administrator si proprio nomine contraxerit & se obligaverit (a) de suo tenetur, conveniri & condemnari potest. (B)

(a) Utpote si citra ullam mentionem officii ponendo tantum nomen suum in obligatione vel siteris campii sese obligaverit, vel fidem suam pro domino obstrinxerit, quorsum spectat L. 67. de Procur. vid. Sand. lib. 3. tit. 7. Def. 1. adde Böer. Decis. 273. vide ulterius Berlichium p. 1. Decis. 14. Secus ergo res se habet si officialis qua talis intuitu officii fidem suam obstrinxerit; tum enim dominus ipsius obligatur. Ea enim est communis omnium qui administratores constituunt obligatio, ut teneri velint ex ipsorum factis quatenus administrationem mandatam concernunt, Mævius p. 3. Decis. 229. n. 6. Ita si contrahens in obligatione & contractu vel personam sui principalis vel negotium & causam, quam administrat verbis disertis exprimat, propriam suam personam haud

haud obscure exemisse censetur Carpz. lib. 4. Resp. ult: 1. 6. Unde characterem quasi generalem hunc constituit Berlichius p. 1. Decis. 15 n. 6. sequentibus verbis: *Ubi cunq; fit mentio officii in aliquo instrumento tunc quis non proprio nomine; sed ratione officii contraxisse & promississe censetur.* Nec cerebrina ista regula est; sed oppido stabilitur per L. ult: ff. de instit: act. ubi institutor Terminalis qui apposito nomine officii epistolam obligatoriam Felici misit, mortuo domino conveniri haud potest, adjecta ratione quia magis ad fidem mensæ præstandam quam ad se obligandum epistolam scripsit. Pariter ex adverso si procuratori tuo mutuum pecuniam dedero tui contemplatione, ut creditorem tuum vel pignus liberet adversus te habeo actionem, adversus eum, quocum contraxi, nullam. L. 6. §. 1. de Neg. gest. Neq; id sine ratione constitutum censendum. Actus enim agentium non operantur ultra eorum intentionem L. non omnis 19. & L. si tibi pecuniam 20. Si cert. pet. Neq; Officium suum alicui debet esse damnosum. arg. L. 2. de neg. gest. Sand. lib. 3. tit. 7. Def. 1. Et hoc in tantum procedit, ut Doctores existiment, quod Officialis in dubio contemplatione officii contraxisse præsumatur, & hinc eodem officio finito conveniri & ut de suo solvat, condemnari nequeat. Bartol. ad d. L. fin. ff. de inst: act: Carpz. dict. Resp. ult. n. 6.

(β) Hanc in rem sunt boni textus in L. cum post mortem 43. §. 1. ibi: Respondi curator cum officium suum egeressus spontè se obligaverit, non puto ei à Prætorè subveniri debere, ff. de Admin. & per. tut. L. 5. §. 1. Quando ex facto tut. l. cur. minor. &c. Ubi disertè traditur, quod tutor qui pecuniam se soluturum cavit, in quam Pater pupilli condemnatus fuerat, post tutelam finitam eo nomine conveniri nequeat. Sed subnectitur statim casus diversus his verbis: *Non idem in eo placuit, qui suo nomine mutuum pecuniã accepit & judicatum pro pupillo fecit. Hic enim omnino deposito quamvis officio & ex obligatione propria tenebitur.* Jam quicquid hac parte quoad tutorem

B

juris

juris est, id in Officiali & administratore pariter obtinet.
Quod etiam L. Curatores 3. §. 1. de administrat. rer. ad civit.
pertinent, satis comprobatur, ubi administrator qui pecuniam
quam Respubl. debet creditori novatione facta cavit post de-
positum officium rectè conveniri adstruitur. Jung. cit. L. 67.
ibi *fidem suam adstrinxit*. ff. de Procurat. Et ratio est, quod
procurator & administrator qui se ipsum alii obligavit pro-
prio nomine terminos officii sui excessisse & extra hoc con-
traxisse censeatur. Nec bona fides aliud patitur, siquidem al-
ter quocum contraxit administrator, hujus personam non of-
ficiam ejus spectavit. Adeoq; hujus prætenu decipi haud qua-
quam debet Conf. Sande cit. lib. 3. tit. 7. Def. 1. Berlichius p. 1.
Dec. 13, n. 78. Ubi scabinos Libsienses ita pronunciasse refert
& part. 2. Decis. 252, n. 26. Nicol. Böer. cit. Decis. 273, n. 5. v.
Et respondent ambo &c.

Posit: VII.

**De bonis immobilibus quoties possessor mu-
tatur, magistratui oppidano laudemium debe-
tur, si consuetudine ita sit receptum. (a)**

(a) Quamvis enim laudemium domino solvatur dire-
cto, qui universam rei utilitatem alii concedendo jus directi
dominii sibi reservavit vid. L. fin. C. de. jur. Emph. Franzk.
Tr. de laudem. cap. 7. n. 4. bona vero civium immobilia ut-
pote ædes, agri, pro bonis emphytevticis Ludov. à Pegvera
Decis. 159. n. 1. Joh. Petr. Surdus Decis. 31, n. 6. haberi neque-
ant, præterea laudemia odiosa admodum atq; hinc haud am-
plianda sint. Carpz. lib. 1. Resp. 88. n. 25, 26. & ita potius inter-
pretatio facienda, ut eadem non debeantur. Aymo Cravetta
Consil. 464. n. 7. tamen ista principia à consuetudine hætenus
vincuntur, quippe quæ sicut in plerisq; aliis ita & in Laude-
miis

miis persolvendis potissimum attendenda. Hartmann. Pistor. part. 1. qv. 50. n. 62. Modestin. Pistor. part. 1. qv. 37. n. 9. 10. Ludolph. Schraderus de Feud. p. 10 Sect. 2. n. 49. A consuetudine enim tota fere laudemiorum natura dependet & ab ipsa extenditur, qualificatur & limitatur. B. Caspar Ziegler. Sen. ad aur. Prax. Calvoli §. Nobiles Concl. 1. n. 212. Jung. Franzk. Tr. de Laudem: cap. 4. n. 28. ubi consuetudine tanquam arte Chymica album in nigrum confici perhibet. Accedit quod Laudemia non solum æstimationis & valoris fructuum feudi & loci; sed etiam turris & ædificiorum præstentur, Nicol. Böer. Decis. 19. n. 3. Quod eò magis procedet, si tempus diuturnum & immemoriale supervenerit: Præscriptio etenim immemorialis vim privilegii & concessionis habet nec in ea tituli allegatio requiritur Myns. Cent. 1. Obs. 30. Gail. lib. 1. Obs. 21. n. 15. Didacus Covarruvias lib. 1. Resol. cap. 17. n. 11. & magistratus modum in quantitate ejus non excedat: utpote 1. florenum pro 100. accipiendo. Siquidem in emphyteusi adhuc plus & quidem quinquagesima pars justii pretii loco laudemii præstari debet L. fin. C. de Jur. emphyteut. Coler. p. 1. Dec. 33. n. 12. Perez. ad dict. t. Cod. n. 7.

Posit: VIII

Tabernam (α) bene instructam aut apothecam refertissimam (β) possidens á satisfactionis onere meritó liberatur, (γ) nisi sit obæratuſ & super bonis ipsius concursus jam formatus, (δ)

(α) Quamvis enim in foro nostro Constitutio 5. part. 1. si verba ipsius spectes, illum saltem actorem satisfactionis onere sublevet, qui in terris Electoratus Saxonici bona immobilia possidet; tamen si scopus & intentio istius sanctionis

nis spectetur, in eo videbatur consistere, ne actor actione cadens fugam arripiat & reum expensis ac reconventionem frustratur. Qui finis in mercibus ejusmodi multis æquè obtineri potest: quippe quæ non facillè occultari aut de loco in locum transferri queunt, ut hinc istæ res immobilibus ferè æquiparentur. Mevius c. l. Carpz. p. 1. Const: 5. D. 19. n. 1. seqq. Jac. Schultes Observ: 19. n. 2. Idem dicendum erit de bibliothecæ numerosæ possessore; quia & hic fugæ suspicionem non facillè incurrit. Schult. c. l. num. 13. jung. Mevium ad jus Lubec. lib. 3. tit. 5. art. 5. n. 25. seqq.

(β) Tenuis ergo taberna vulgò ein Sonnen-Krahm & vilis quælibet apotheca à satisfactione non relevat. Schultes cit. l. n. 3. Sicut ex adverso gemmarius ex eo solo, quod gemmas ingentis pretii secum circumfert à satisfaciendo non erit immunis. Cum enim modica capsura eas continere queat, facillè hanc secum asportare & in fugam se conjicere potest.

(γ) Rationem jam supra Lit. α. ingressimus, quam uberius deductam vide apud Carpz. in Process. tit. 9. art. 5. n. 128. seqq. Mevium c. l. n. 25.

(δ) Non enim simpliciter possessor multarum mercium ab onere satisfactionis liberatur, sed oportet cum primis eum esse frugi & bonæ famæ & de fuga non suspectum, nec bona ista æri alieno obnoxia. vide Mevium cit. l. n. 25. Dn. Nicolai ad Process. Frider. p. 1. c. 36. n. 9. Quod de mercatore, circa cujus bona plures Creditores concurrere & arrestum fortè jam impetraverunt, dici nequit.

Posit: IX.

Exceptio primæ Instantiæ, (α) quamvis à reo non opponatur, (α) à judice superiori ex officio suppleri potest. (γ)

Plures

(α) Plures dari instantias in vulgus notum est. Præp-
mis verò in provinciis Saxonis cumulationem instantiarum
cernere licet. Nam & tertia quandoq; appellatio admittitur:
si nempe contingat à sententia Nobilis Ambtsassii vel civitatis
ejusmodi ad quæstorem Præfecturæ Electoralis, deinde ad
Curiam provincialem & tandem ad supremum Principis tri-
bunal provocari, conf. Carpz. Tr. de Jurib. Foeminarum sin-
gular. Dec. 9. Posit: 6, n. 6. Et verò plures habere instantias
vel propterea interest, ut quæ jura in prima haud deducta fue-
runt, in sequentibus adhuc deduci & probari queant Carpz.
lib. 2. Resp. 16, n. 3.

(β) Dum scilicet citatus in termino non comparet. Nam si
aliis reus comparens exceptionibus utatur, allegatione primæ
instantiæ omissa, in judicem censetur ipse consensisse & ideo
ad hanc defensionem reverti nequit. L. Sed etsi 52. pr. ff. de
judic. Zanger. Tr: de Except. p. 2. c. 1. n. 4.

(γ) Exceptio enim notoria, utut à reo non allegata à
judice tamen ex officio suppleri debet. Zanger. Tr. de Except.
p. 3. c. 26, n. 16. Et quamvis in Ordinat: Appellat: Electorali
Tit: Wer vor unser Appellation Gericht geladen &c. allega-
tio ejusmodi exceptionis omninò requiri videatur in verbis:
So wollen wir &c. das dieses auch in unserm Appellation
Gerichte in gebührende Acht genommen und deswegen die
Partheyen welche nicht ohne Mittel unter uns / sondern
unter denen Nemptern oder andern Gerichten gefessen auff
ihre eingewandte exceptiones an ihre ordentliche Un-
terrichter widerumb gewiesen werden sollen &c. Constitu-
tio tn. D. Augusti de anno 1555. Rubr. Daß niemand uner-
sucht der ordentlichen Gericht vor welche die Sache gehörig
ohne Mittel Clage an unsern Hoff gelangen lasse / ejus-
modi exceptionis oppositionem haud desiderat, sed simpli-
citer supplicantium preces ad competentes easq; primas in-
stantias remittit, per clara ejusmodi Constitutionis vobis:

Da

Da sich unersucht der ordentlichen Gerichtshaber jemand an unserm Hoff zu klagen unterstehen würde / so soll dessen Supplication nicht angenommen / sondern Er damit an gebührlche Orth erslich geweist werden. Ut hinc dubitandum non sit, judicem superiorem oppidò & sine ulla adversæ partis audientia ejusmodi supplicationes & libellos ad se properè delatos rejicere & pronuntiare posse. **Daß diese Sache noch zur Zeit anhero nicht gehörig.** Id quod æquissimum esse videtur, arg. L. 21. pr. ff. de Appellat: Justitiæ namq; ordo confunditur, ubi Jurisdictio sua cuiq; non relinquitur. Can. pervenit in fine causa II. quæst. 1. Et si quis inferiorem competentem non adierit & ad supremum venire tribunal præsumperit, remittendus est cum omni correctione & responsum eidem haud dandum Novell. 17. c. 3. in fin. conf. B. Dn. Ziegler. Senior. ad aur. Prax Calvoli §. Schriftsaffii Concl. 1. Unde facilè patet, puod allegata verba in Ordinat. Appellat: non restrictivè sed exemplificativè potius sint exaudienda. Nam & quamvis vel maximè pars jure suo in opponendo exceptionem primæ instantiæ uti nolit; tamen remanet interesse judicis inferioris, cujus forum præteriri non debet. Ut taceam judicem superiorem causis nimium multis obrutum iri, si instantiæ primæ, quæ tamen ad eundem sublevandum potissimum ordinatæ sint, prætereantur.

Posit: X

Septem dies qui præcedunt & septem qui sequuntur festum Palchæ & festum natalis Domini & Epiphaniæ [a] sanctè hodienum sunt observandi, actusq; judiciales per istud tempus peracti omninò irritandi. [b] Ex adverso autem
tem.

tempus quadragesimæ cognitioni etiam criminali juxta mores hodiernos non officit, [v]

(α) Est enim L. 2. C. de fer. hac parte plana, quæ nulli-
bi reperitur abrogata. Benè hanc in rem commentatur Robertus Marantha in Specul. aur. p. 4. Dist. 16. n. 82. his verbis.

Quæ autem feriæ sint in observantia ad honorem DEI vid. Abbat. in c. conquestus de fer. & inter alia dicit Ab. in 3. colum. Quod tota septimana sancta & omnes illi dies infra octavam Paschæ sunt feriati ad honorem DEI. & c.

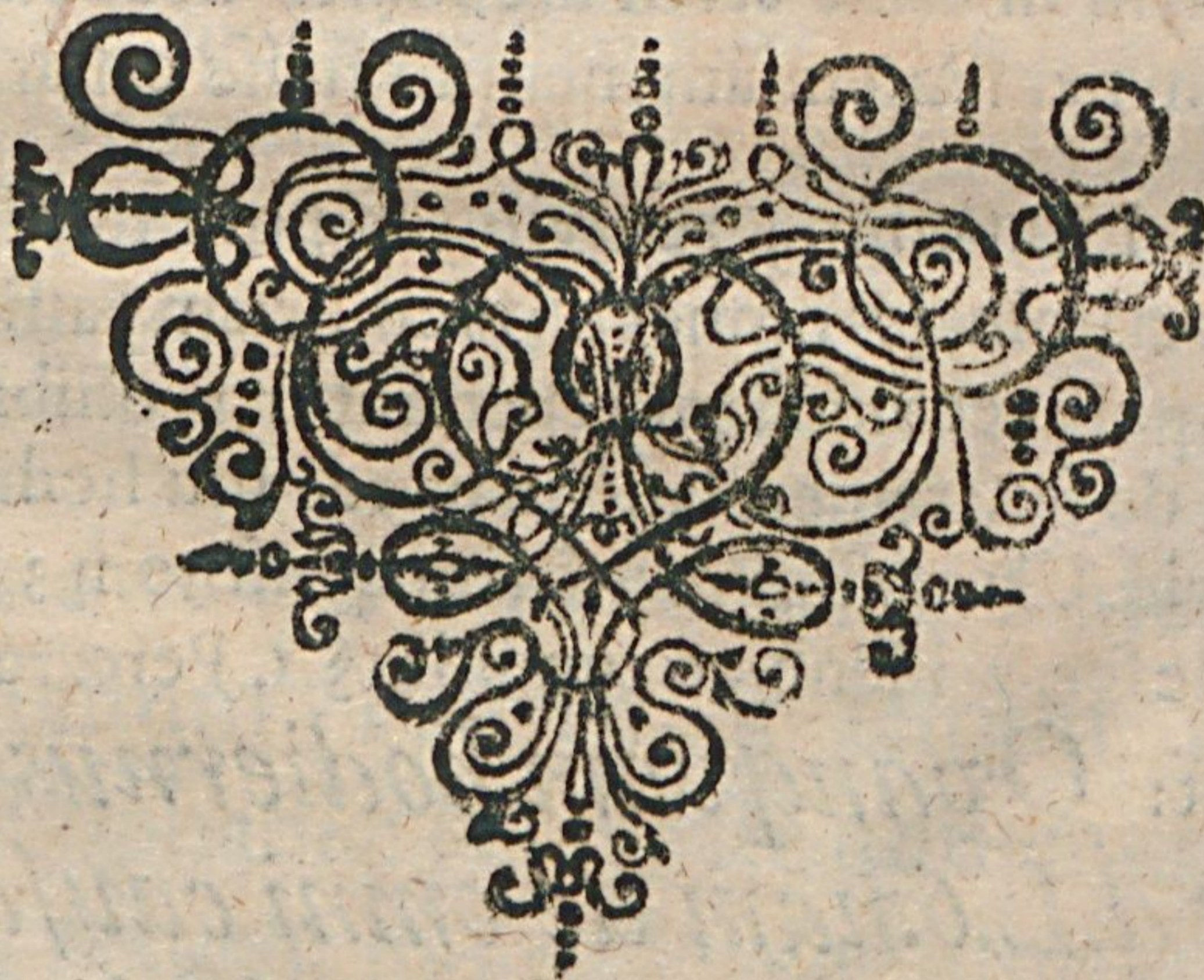
(β) Judicium enim nullum est, quando agitatum in tempore vel die feriato maximè ad honorem DEI. vid. d. L. 2. C. in fin. Maranth. cit. l. n. 81. Atq; hinc non ita pridem executionem in causa civili die Martis hebdomadis Palmarum factam per sententiam meminisse fuisse cassatam.

(γ) Licet enim jure civili tempore quadragesimæ cognitiones criminales omnes ob memoriam passionis Dominicæ eo tempore recolendam reperiantur prohibitæ L. quadragesima 6. C. de fer.; tamen sanctio hæcce usu hodierno vix observatur vid. Clar. §. fin. Pract. Crim. quæst. 50. n. 3. Brunnem. ad d. L. 6. C. de fer. Wissenb. ad eund. tit. §. 1. Perez. ad d. t. n. 8. ubi hæc habet: *Quamquam hodiernus usus non servet d. L. 6. nam de omni causa in quadragesima licet experiri & jure agere,*
ex-

exceptis feriis ordinariis: Attenditur enim illud Psalmistæ, Beati qui faciunt justitiam in in omni tempore adeò ut etiam in feriis, cum periculum est in mora, licitè fiat arrestum & reo fugitivo manus injiciatur detineaturq; suspectus à creditore. Petr. Pechius de jur. sist. cap. 10.

Atqui & intra quadragessimam torquentur sapius & puniuntur scelerati. Hahn, ad Wesenb. tit. de Fer. num. 5.

SOLI DEO GLORIA!

HUMANISSIMO JUVENI,
GOTTFRIDO KIRMESSERO,
Freibergâ Misnico,
Juris peritiæ periculum facienti,
C. S. SCHURZFLEISCHII.

 Dilectant fori studia, & abs te certamen impetrant, in quo & copiam doctrinæ ostendis, & vires ingenii experiris. Sæpe recordor tuæ consuetudinis, & nullam officii partem à te neglectam scio, & subinde etiam recogito incredibilem patientiam, quam nec sumtuum difficultates vel leviter unquam labefactârunt. Diu patre orbatus, præfidiisq; destitutus, quid agat, quorsum se vertat, quomodo se expediat, & unde facultates copiasq; nanciscatur? Hæc verò omnia, quamvis perpessu gravia, te constantem, & firmum non frangere, & doctrinâ moribusq; consentientem non inflectere potuerunt. Vix nomen apud nos professus es, cum probitas modestiaq; tua placerent, & multos, nec obscuri nominis amicos tibi conciliarent. Mox Consultissimus STRAUSSIUS te societati domesticæ ascriptum fovit & amplexus est, prudentiamq; juris, & fori artes usu docuit, & exemplo commonstravit. Multis divitiæ obsistunt, tibi fortuna tenuis maximè profuit, viamq; laudis aperuit, & multa eruditionis adjumenta attulit, longiusq; provexit, quam ceteri putârant. Proinde singulariter te diligo, & quibus possum officiis prosequor, virumq; curiæ idoneum spondeo, qui clientes & consilio juvet, & autoritate suâ defendat.

Vitembergæ Kal. Mart. A. cl. DC XXCIII.

Pindar

Pindarische Ode.

Sak.

Fleiß ersteigt den Ehren-Thron/
Arbeit kan den Sieg erhalten.

Wer auff unsrem Helicon
Wil die grünen Lorber Spalten/
Der muß nach der Spitze dencken/
Und sich / wie die Flamme pflegt/
Wann sie aus der Asche schlägt/

Immer nach der Höhe lencken:
Denn was Lob und Ruhm erweckt/
Hat die Tugend hoch gesteckt.

Gegen-Sak.

Müßiggang muß unten stehen/
Faulheit trägt keine Cronen /

Wer wil mit Vacunen gehn/
Den wird Pallas nicht belohnen:

Bäume / die sich zeitig beugen/
Eh sie noch zur Krafft gebracht

Brechen oft in einer Nacht/
Und vergehn mit Stamm und Zweigen:

Denn die Faulheit haßt die Lust/
Und wohnt lieber in der Grufft.

Nach-Sak.

Herr Kirmßer hat durch Fleiß den Ehren-Thron erlangt/
Was kan der Neid darwider bringen?

Der unverwelckte Schmuck / womit die Themis prangt/
Soll sich umb seine Schläffe schwingen.

Somuß doch gegen Kunst / Gunst / Geld und Stand noch
schweigen / (gen.

Sokan durch Demuth / Wiß / und Fleiß ein Armer sein
Dem Hn. Resp. als angenehmen Tisch-Purschen
gratulirte hierdurch

Gottfried Wagner / des Rahts / Churfl.
Sächs. Ambts- und Criminal-Advocat, Scholarcha,
GerichtS. und des geistl. Consist. Procur.

05 A 1927

ULB Halle

3

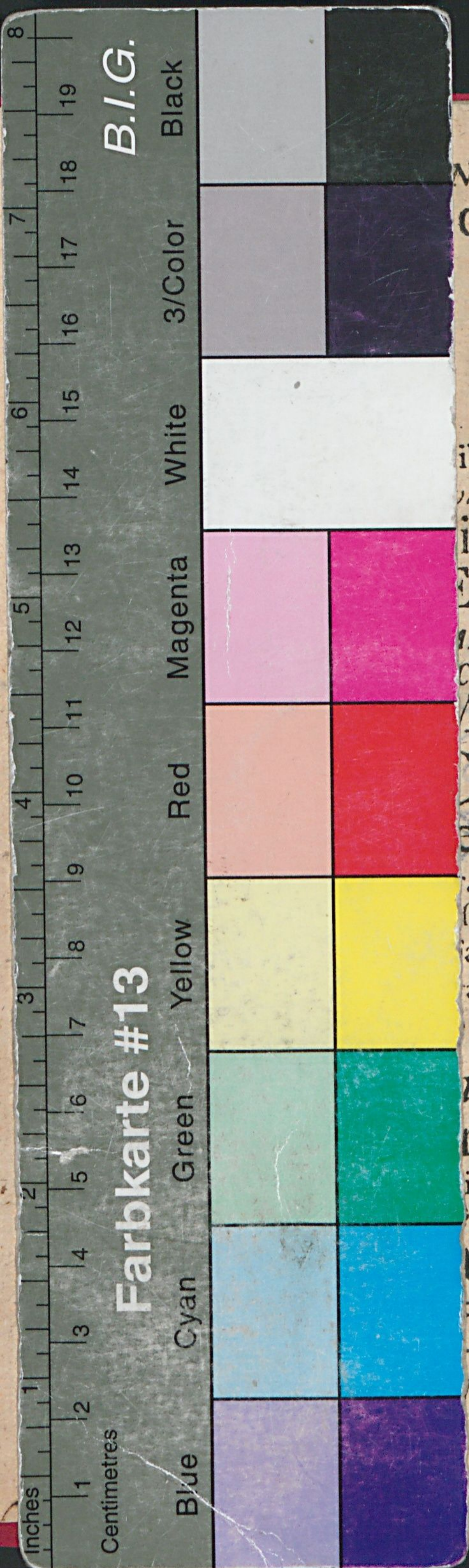
003 785 076

VDA 64

N. 7.
O JURIDICA 20. Ma
IONES
FORENSES

ibens

nam

ifico J Ctotum Ordine
ESIDE

IMPLISSIMO, EXCELLEN-
CONSULTISSIMO

MINO

STRAUSSIUS,
ecessore Witteb. Cele-

. Saxon. & Princip. Servest.
simo, Curia Elector. Sca-
acultatis Juridicae As-
avisimo &c.

Promotore suo æter-
ndo, suspiciendo

rio J Ctorum

M.DC.LXXXIV.

defendet

Freib. Misn. NP.C.

tor. Alumn.

Æ, Excudebat ANDREAS Ball.